

Udskriftsdato: 25. december 2025

KEN nr 10086 af 14/12/2021 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2021-80-0719

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2021-80-0719

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2021-80-0719

Kritik af Weekendavisen for ikke at forelægge krænkende og private udsagn

Weekendavisen bragte i september måned en artikel, hvori dele af en advokatundersøgelse af anklager mod en politiker om seksuelle overgreb og krænkelse blev offentliggjort. Tre kvinder, som havde medvirket i advokatundersøgelsen, klagede til Pressenævnet over, at Weekendavisen havde offentliggjort dele af deres forklaringer afgivet i forbindelse med undersøgelsen. Kvinderne klagede også over Weekendavisens vinkling af artiklen, og at de ikke havde fået forelagt artiklens indhold, herunder politikerens bemærkninger til deres forklaringer, inden offentliggørelsen.

Pressenævnet fandt, at Weekendavisen i sin udvælgelse og gengivelse af uddragene fra advokatundersøgelsen havde fremstillet klagerne på en måde, som kunne være skadende og krænkende for dem. Pressenævnet kritiserede derfor Weekendavisen for at have bragt politikerens kommentarer om kvinderne, som vedrører meget private forhold, uden at have givet klagerne mulighed for at forholde sig hertil inden offentliggørelsen.

[Klager 1] har på egne vegne og på vegne af [Klager 2] og [Klager 3] klaget til Pressenævnet over artiklen *"Den hemmelige rapport"*, som blev bragt af Weekendavisen online den 2. september 2021 og i den trykte avis den 3. september 2021, idet klagerne mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager 1], [Klager 2] og [Klager 3] har klaget over, at Weekendavisen i artiklen har bragt lange uddrag fra en fortrolig advokatundersøgelse, som de har medvirket i, med oplysninger, der ikke er blevet forsøgt efterprøvet af avisen, og som er udvalgt og vinklet på en sådan måde, at der i artiklen sås tvivl om klagernes troværdighed.

1 Sagsfremstilling

DR's omtale af beskyldninger mod [Politikeren]

DR bragte den 2. juli 2021 artiklen *"Kvinder anklager [Politikeren] for seksuelle krænkelse"* på dr.dk. Af artiklen, hvor beskyldningerne mod [Politikeren] om seksuelle krænkelse og overgreb første gang blev offentliggjort, fremgår bl.a.:

"Der skulle stå 'demokrati' med arabiske bogstaver på de to malerier, som politiker og debattør [Politikeren] i [Årstal 1] bestilte hos kunstner og designer [Klager 3]. Hun fortæller, at hun i forbindelse med arbejdet med malerierne var hjemme hos [Politikeren].

[...]

[Klager 3] er én af de kvinder, der nu står frem og anklager [Politikeren] for det, de ikke tøver med at kalde for krænkelse, overgreb og grænseoverskridende adfærd.

[...]

De enkelte historier vender vi tilbage til.

Alle kvinderne fortæller, at de troede, de skulle mødes med den profilerede politiker og samfundsdebattør i en faglig og professionel sammenhæng. Men når møderne fandt sted, kom det ifølge kvinderne hurtigt til at handle om noget andet.

[...]

- *Så bliver han voldsom*

[Klager 3] husker, at hun målte op i omkring 20 minutter, hvor hun talte om løst og fast med [Politikeren].

- Så siger han: 'Jeg har ondt i min skulder. Jeg har migræne, og det er så forfærdeligt'.

Ifølge [Klager 3] spurgte [Politikeren], om hun ville massere ham på skulderen. Hun fortæller, at hun i første omgang afviste og spurgte, om ikke hans kæreste kunne massere ham i stedet, men at det afviste han.

[Klager 3] – hvis egen søn lider af migræne og ofte får massage som smertelindring – trykkede derfor lidt på hans skulder med sine fingre, fortæller hun. Derfra gik tingene hurtigt.

- Han begynder at rulle gardinerne ned, og jeg tænker: 'Nå, det var da noget underligt noget', siger [Klager 3].

Det bestrider [Politikeren]. Han siger, at han er sikker på, at han ikke havde gardiner i den lejlighed, som han boede i på daværende tidspunkt.

- Det var en hjørnelejlighed, og der var ikke nogen genboer, siger han og fortsætter:

- Hun har ikke været i lejligheden, hvis hun siger, at der var gardiner.

[Klager 3] fortæller, at de snakkede videre om kunst og malerierne, og at [Politikeren] pludselig sagde:

- 'Jeg skal vise dig noget'.

Det var soveværelset, han ville vise, fortæller [Klager 3].

- Jeg siger: 'Nej, det skal jeg ikke. Det skal jeg ikke.' Så bliver han voldsom og tvinger mig ned på sengen. Jeg kæmper som en gal. Jeg kan huske, at han forsøger at knappe sine bukser op. Han virker bare så målrettet. Han er en meget stor mand, og han lægger sig oven på mig. Jeg bliver fuldstændig chokeret. Jeg sparker. Og så kommer jeg fri af ham, løber ned ad gangen, hiver bare hoveddøren op uden at lukke den efter mig, og så kan jeg huske, at jeg kommer ned på gaden, siger hun.

[...]

- Jeg blev virkelig bange. En kvinde i min alder har været ude for nogle ting – nogle MeToo-agtige ting – men det her var alligevel så voldsomt og overraskende. Også fordi han var en kendt politiker, og fordi han kendte til min kæreste og var en bekendt af min omgangskreds.

Hvad vil du i dag kalde det, du oplevede dengang?

- Som det, der hedder et overgreb. Han tog det som en selvfølge, at det måtte han godt.

[...]

[Politikeren] kan slet ikke genkende det, som [Klager 3] fortæller. [...]

Forelagt [Politikeren]s svar fastholder [Klager 3] sin historie.

[...]

- Jeg kan stadigvæk huske følelsen af hånden, der pressede mit hoved ned

Det var ikke kun i Det Etske Råd, at [Politikeren] blev set som kommende stjerne på den politiske himmel.

[...]

[Klager 2], der var 28 år, tog derfor til København for at lave et interview med [Politikeren]. Det endte som et portræt i den svenske avis Arbetet i februar [Årstal 2].

Da portrættet var bragt, sendte [Klager 2] det til [Politikeren] med en besked om, at han kunne give lyd, hvis han ville mødes igen og drikke en kop kaffe, fortæller hun. [Politikeren] ringede ifølge [Klager 2] kort tid efter, og de aftalte et møde på hans private kontor på Christianshavn.

[...]

Var det et personligt eller professionelt møde?

- Det var vel begge dele. Det var jo ikke et interview, jeg ville lave, dét havde jeg lavet med ham. Men det var sådan et netværks-hygge møde med nogen, man rent faktisk fandt interessant, fascinerende og flot. Og det var vel også derfor, at det var så svært at sige noget bagefter, for jeg syntes, at jeg selv var gået ind i det og selv havde lagt op til det. Men det havde jeg jo sådan set ikke. For en kop kaffe på kontoret; der synes jeg ikke rigtig, man lægger op til noget.

Det var koldt og sent på aftenen, da mødet fandt sted, husker [Klager 2]. Hun ventede en time, før [Politikeren] ankom. De kom inden for på kontoret, [Klager 2] ville hænge sin jakke op, og pludselig tog mødet ifølge journalisten en anden drejning.

Hun siger, at [Politikeren] pressede hende op mod væggen og begyndte at kysse hende.

- Jeg blev sådan helt: 'Slet ikke parat, slet ikke forstået, at det lå i kortene', fortæller hun.

- Så begyndte han at trykke mit hoved nedad. Trykker det ned mod sit skridt. Der kunne jeg godt mærke, at der var jeg slet ikke i mit hoved. Jeg var fuldstændig paralyseret. Og så åbnede han sine bukser og stak sit lem ind i min mund, siger [Klager 2].

- Jeg kan stadigvæk huske følelsen af hånden, der pressede mit hoved ned.

Herefter trak [Politikeren] hende ned på gulvet, siger [Klager 2].

- Det var sådan et koldt betongulv, fortæller hun. [Klager 2] husker også tydeligt, hvordan han herefter trak tøjet af hende, men hun gjorde ikke modstand, siger hun.

- Og så havde han samleje med mig uden beskyttelse, siger hun.

[Klager 2] fortæller, at episoden påvirkede hende meget efterfølgende.

- Det var meget voldsomt, den måde det skete på, selvom jeg ikke skreg, slog eller sådan noget. Jeg vil karakterisere det som et overgreb. Der er jo mange i dag, som melder overgreb, der er langt mindre grelle end det her. Der synes jeg helt sikkert, at det her også er et seksuelt overgreb og krænkelse af en person, siger hun.

[...]

[Politikeren] afviser fuldstændig at have begået overgreb mod [Klager 2].

- Det er voldsomme anklager, jeg vil ikke finde mig i det. Jeg er sikker på, det ikke har fundet sted på den måde. Jeg synes, det er krænkende, hun beskriver det på den måde, siger [Politikeren].

Han siger, at de to på det tidspunkt havde et forhold.

[...]

Det afviser [Klager 2] blankt. Både at de skulle have haft et forhold, og at de skulle have besøgt hinanden. [...]

- Hun var målløs og måbende

[Klager 2] fortalte efterfølgende om hændelsen til flere nære venner og kollegaer. DR har den vej forsøgt at efterprøve, om hendes forklaring til dem stemmer overens med det, hun har fortalt DR.

[...]

Når kilderne fortæller, hvad [Klager 2] dengang fortalte til dem, stemmer det overens med det, hun fortæller i denne artikel.

[Klager 2] forklarer selv, at hun i årene efter var meget påvirket af episoden.

[...]

Forelagt [Politikeren]s afvisning fastholder [Klager 2] sin fortælling om, hvad der skete.

[...]

'Det her fortæller du aldrig til nogen'

[Politikeren] blev for alvor kendt i den brede offentlighed, da Muhammed-krisen ramte Danmark. [...]

I Danmark stod [Politikeren] som det muslimske modsvar til imamerne. Som en repræsentant for de muslimer, der gik ind for ytringsfrihed og andre demokratiske frihedsrettigheder.

Som en udløber af krisen gik [Politikeren] i gang med at danne et netværk for [Foreningen].

[Klager 1] lagde mærke til [Politikeren] og hans arbejde med at skabe den nye forening. [...]

- Så skriver jeg, at hvis han har lyst til at mødes, og hvis han i øvrigt mener, at han kan bruge min erfaring, så ville det være fint. Så vil jeg meget, meget gerne mødes med ham. Så det er en faglig forespørgsel, kan man sige, fortæller [Klager 1].

Hun kom selv fra en opvækst hos [Trossamfundet], som hun havde brudt med. Hun ville derfor gerne bidrage til det, der endte som [Foreningen] med [Politikeren] som formand.

[...]

De talte først om at mødes på en café, men det afslog [Politikeren] ifølge kvinden med henvisning til, at hun boede på Nørrebro, hvor han ikke kunne færdes offentligt på grund af sin PET-beskyttelse. Han ville i stedet komme hjem til hende, fortæller hun.

[Politikeren] blev ved med at udskyde deres aftale, og det endte med, at han først mødte op omkring klokken 22.30, fortæller [Klager 1]. I sin kalender fra dengang, som hun brugte som dagbog og stadig har, har hun noteret, at mødet med [Politikeren] fandt sted lørdag den 28. januar [Årstal 3].

[...]

Samtalen om foreningen gik trægt, fortæller [Klager 1]. Konsulentten fortæller, at hun flere gange måtte understrege formålet med mødet over for ham.

- Jeg siger til ham: 'Du er godt klar over, at jeg har inviteret dig – ikke med nogle bagtanker – jeg er ikke interesseret i noget som helst andet, end at vi skal snakke om [Foreningen] og religiøs fanatisme og sådan nogle ting', siger hun.

[Klager 1] fortæller, at [Politikeren] på et tidspunkt beklagede sig over smerter i ryggen og skulderen og spurgte, om hun ikke kunne massere ham.

- Jeg siger så, at 'det synes jeg måske ikke er sådan helt passende'. Og så siger han: 'Men det gør simpelthen så ondt.' Han prøver at overtale mig, og jeg tænker: 'Herregud, jeg er sådan set ligeglad.' Og så siger jeg: 'Ok så, det kan jeg godt', fortæller [Klager 1].

Hun forklarer, at hun blev overrumplet over forslaget om massage, men at hun også syntes, det var synd for ham, hvis det nu gjorde så ondt, som han gav udtryk for.

- Han tager skjorten af, men begynder så at lyne ned i sine bukser og tage bukserne og underbukserne ned. Der siger jeg: 'Nej, stop, det skal du ikke'.

[Klager 1] gav [Politikeren] en kort massage ved skulder og ryg, fortæller hun.

- Her bagefter er jeg så irriteret og vred på mig selv over, at jeg ikke bare har stoppet ham og sagt: 'Hør her, det her er for meget'.

Efter massagen ville [Politikeren] ifølge [Klager 1] give hende et knus.

- Han bliver ved med sådan ligesom at holde om mig. Jeg tænker, at nu skal jeg bare ud af det her, og så siger jeg til ham: 'Nu er du træt. Nu skal du tage hjem og sove'. Jeg kan huske den her vending, for den er mærkelig. Det er aldrig en vending, jeg normalt ville bruge. Jeg tænker, det er en høflig måde at smide ham ud på.

Det gjorde [Politikeren] vred og sur, husker [Klager 1], men hun holdt fast: 'Nu skal du gå', sagde hun til ham.

- Da han går ud, gør han så det, der er allermest grænseoverskridende. Inden han åbner døren, vender han sig om, stirrer vredt og aggressivt på mig og siger: 'Det her, det siger du aldrig til nogen,' fortæller [Klager 1].

DR har talt med tre af [Klager 1]s veninder fra dengang, der tydeligt erindrer, at de fik fortalt episoden, som [Klager 1] også fortæller den i dag.

[...]

[Politikeren] afviser [Klager 1]s historie.

- Jeg bestrider, at det skulle være foregået, siger han.

Han siger, at han slet ikke kendte [Klager 1] i [Årstal 3]. Han fortæller også, at han var på en forlænget weekendtur til Kairo i Egypten fra 26. til 29. januar det år, hvor [Klager 1] har noteret i sin kalender, at de mødtes 28. januar. En person, der fortæller at have været med på turen, bekræfter, at de var i Kairo den weekend.

[...]

DR's research viser, at [Politikeren] deltog i et arrangement i Roskilde om formiddagen den 26. januar [Årstal 3]. Både den 27. og 28. blev han interviewet til Radioavisen på DR, men det har ikke været muligt at fastslå, hvorvidt optagelserne blev lavet på dagen. Derudover har DR kunnet fastslå, at [Politikeren] var til arrangementer i Sverige og Danmark 30. januar.

[...]

Forelagt [Politikeren]s afvisning fastholder [Klager 1] sin historie.

[...]

[Politikeren]: 'Det her vil jeg afvise helt'

I alle tilfælde afviser [Politikeren] altså det, som kvinderne fortæller.

Tænker du, at kvinderne lyver?

- Hvis man tager episoderne én for én, er det, der bliver beskrevet, løgn. Jeg ved ikke, hvorfor de kommer ud med det nu. Jeg er overrasket.

[...]

Efter DR's møde med [Politikeren] har han via sin advokat sendt yderligere et skriftligt svar, hvor han blandt andet skriver, at han er 'meget chokeret over de påstande', der rejses mod ham.

- Jeg kan sige ganske klart, at jeg ikke har optrådt voldeligt eller truende over for nogen kvinder eller har misbrugt et magtforhold, står der.

- Det ændrer ikke ved, at jeg er ked af, hvis nogen føler sig krænket over mine handlinger, hvilket jeg skal være den første til at undskylde. ”

Den påklagede artikel

Weekendavisen bragte den 2. september 2021 på weekendavisen.dk og den 3. september 2021 artiklen i den trykte avis artiklen ”*Den hemmelige rapport*”. Af artiklen fremgår bl.a.:

”Hvad var beslutningsgrundlaget for at afslutte en af den nyere danmarkshistories mest betydningsfulde politiske karrierer?

Der er udsagn fra i alt syv kvinder. Og 17 vidner.

Og det er alvorlige anklager. Da vi indledte undersøgelsen, så anklagerne alvorlige ud. Med de nye anklager er alvoren mere end bekræftet.« Sådan sagde den [Partiet] partiformand, [Partiformanden], den 17. august, da [Politikeren] blev smidt ud af partiet. Grundlaget for hans beslutning var den længe ventede Advokatundersøgelse om beskyldninger om påståede seksuelle krænkelser og overgreb. Det er disse 54 sider fra advokatfirmaet [Advokatkontoret], der blev [Politikeren]s banesår. Plus bilag.

Advokaternes hemmeligholdte undersøgelse, som Weekendavisen er kommet i besiddelse af, indeholder dog ingen konklusioner.

Rapporten er en gengivelse af udsagn fra de kvinder, som [Advokatkontoret] har interviewet, ledsaget af [Politikeren]s og hans advokats kommentarer til hver enkelt sag plus udsagn fra et antal »vidner«. Vidner i gåsøjne, fordi der ikke er tale om førstehandsvidner eller det, som man i retlig forstand forstår som vidner. I rapporten er der typisk tale om veninder eller familiemedlemmer, som kvinderne efterfølgende har fortalt om episoderne.

Advokatundersøgelsen blev bestilt af [Partiet], efter at fem kvinder i juli stod frem i DR - to anonymt - og berettede om overgreb. Umiddelbart efter at [Partiformanden] havde modtaget rapporten, blev [Politikeren] ekskluderet, og [Partiformanden] konstaterede samtidig, at den nyeste sag fandt sted i 2017.

»Undersøgelsen har været grundig,« sagde partiformanden.

»Uden at gå dybere ind i det kan jeg sige som eksempel, at de kvinder, der har sagt, at de har været i [Politikeren]s lejlighed, hus eller kontor - de er blevet bedt om at tegne, hvor de siger, de har været.« Det hører dog med til historien, at fire af de omtalte 17 vidner i undersøgelsen faktisk vidner til fordel for [Politikeren].

Ud over sagen fra 2017 omfatter undersøgelsen episoder fra 2000, 2001, 2002, 2004, 2006 og 2012.

En af de fem kvinder, som oprindeligt udtalte sig til DR, har efterfølgende ikke ønsket at medvirke i advokatundersøgelsen og indgår derfor ikke. Med beskyldningen i DR om, at [Politikeren] uopfordret onanerede foran hende, da de mødtes for at tale om hans seneste bog, var det ellers en af de mere alvorlige sager. Til gengæld er der kommet tre nye kvinder til. De har henvendt sig via den whistleblower-ordning, som partiet etablerede.

Ingen af disse har tidligere været omtalt i pressen og optræder derfor anonymt.

[...]

GARDINERNE

Så vidt de tre hidtil ubeskrevne sager. Advokatrapporten indeholder dog også nye oplysninger om sagerne, som DR bragte frem i juli, hvor flere kvinder stod frem med navn. De er derfor også navngivet her. Kvindernes fortællinger er udførligt beskrevet i DRs artikel ledsaget af [Politikeren]s svar, og vi vil derfor nøjes med at omtale de nye informationer, som kommer frem i rapporten.

De angår for eksempel maleren [Klager 3], som [Politikeren] i [Årstal 1] bestilte til at lave to malerier. Ifølge hendes udtalelser til DR bad han hende under et besøg om at massere ham på skuldrene og derefter: »Han begynder at rulle gardinerne ned, og jeg tænker: ' Nå, det var da noget underligt noget'.« Senere vil han - ifølge [Klager 3] beretning - vise hende sit soveværelse, og der tvinger han hende ned på sengen, forsøger at knappe sine bukser op, og hun må sparke og kæmpe sig fri fra det, hun beskriver som et overgreb.

[Politikeren] nægter fortsat pure, at episoden skulle have fundet sted - ja, at hun overhovedet har været alene med ham i lejligheden - og hans advokat bemærker over for undersøgerne fra [Advokatkontoret], at [Klager 3] ([Klager 3]) har skiftet forklaring siden sin medvirken i DR: »Det er bl.a. i forhold til gardinerne, som hun mente, at [Politikeren] trak for, mens [Klager 3] var i lejligheden. Denne del af forklaringen er udgået, efter at [Politikeren] forklarede, at lejligheden ikke havde gardiner. Hun har således til [Advokatkontoret] udeladt forklaringen om gardinet.« At der ingen gardiner var i [Politikeren]s

daværende lejlighed, bekræftes af udsagn i rapporten fra [Politikeren]s søster og af en af hans samarbejdspartnere fra dengang.

Det fremgår også, at [Politikeren] sår tvivl om [Klager 3]s troværdighed og karakter med oplysningen om, at hun har beskyldt og politianmeldt en tidligere kæreste for overgreb.

Anmeldelsen blev senere trukket tilbage. Ifølge [Politikeren] hjalp han ved den lejlighed [Klager 3]s anklagede kæreste - som arbejdede i samme børnehave som [Politikeren]s søster - med at finde en advokat til at forsvare sig. [Politikeren] opfordrer [Advokatkontoret]advokaterne til at kontakte den pågældende, der »kan bidrage som karaktervidne«, men det er ikke lykkedes [Advokatkontoret] at få fat i ham.

[Klager 3] bekræfter over for Weekendavisen indledningsvist, at hun har politianmeldt en tidligere kæreste for overgreb, men derefter ønsker hun ikke at udtale sig yderligere om sagen eller om [Politikeren]. Over for [Advokatkontoret] fastholder hun sine oplysninger om, hvad der skete i [Årstal 1]. På opfordring har hun også tegnet [Politikeren]s lejlighed, som hun husker den, da hun var på besøg, men den beviser ifølge [Politikeren]s advokat intet: »Tegningen af lejligheden er ikke korrekt. Der er 2 ekstra værelser. Og soveværelset er ikke placeret korrekt. Det, der beskrives, kan også beskrives ud fra pressefotos af lejligheden, hvor man kun kan se stuen og køkkenet.«

TOILETFORHOLDENE

Indretningen af [Politikeren]s daværende domiciler er også et tema i sagen om den i Sverige boende freelancejournalist [Klager 2], der ifølge eget udsagn var fascineret af [Politikeren] »både personligt og fagligt«. Ifølge ham havde de i en kortvarig periode et forhold, hvilket hun pure benægter. Til DR har hun berettet om en oplevelse med [Politikeren], som skulle have fundet sted på hans kontor i [Årstal 2], og den uddyber hun over for advokaterne: »[Klager 2] ([Klager 2], red.) mindes ikke, at [Politikeren] kyssede hende længe, før [Politikeren] begyndte at presse hendes hoved nedad. [Klager 2] forstod, hvad [Politikeren] ville have hende til. [Politikeren] åbnede sine bukser og stak sin penis ind i munden på [Klager 2]. [Politikeren] gennemførte samleje på gulvet med [Klager 2]. [Politikeren] trak blot sine bukser ned, og det samme gjorde [Klager 2]. (...) [Politikeren] rejste sig herefter op og gik ind på toilettet for at vaske sig. Han smed en rulle toiletpapir hen til [Klager 2], som hun kunne tørre sig med.« [Politikeren] benægter, at det skete som beskrevet, og for ham er et vigtigt punkt i hans forsvar [Klager 2]s udsagn om toilettet. Det fandtes nemlig ikke: »[Politikeren] afviste, at kontoret havde et toilet. (...) Ejeren ville gerne bygge et toilet, og derfor kan [Politikeren] huske, at der ikke var et toilet på kontoret,« står der i rapporten. Det fremgår også, at [Politikeren] »har talt med den nuværende lejer, der har oplyst, at han lavede toilet og køkken i 2009.« Altså [Antal] år senere end tidspunktet for journalistens besøg. [Politikeren]s advokat sender både navn og nummer til den nuværende lejer, så han kan bekræfte oplysningen, men [Advokatkontoret]-advokaterne finder dog ikke anledning til at kontakte ham.

ET NEJ

Den sidste af kvinderne, som i DR stod frem med navn, er [Klager 1], der i [Årstal 3] netop var blevet selvstændig lobbyist. [Politikeren] havde stiftet foreningen [Foreningen], som hun gerne ville støtte, og i den anledning mødtes de i hendes lejlighed en lørdag sen aften. Han ønskede af sikkerhedsgrunde ikke at mødes offentligt på Nørrebro, forklarer [Klager 1] ([Klager 1]): »[Politikeren] spurgte [Klager 1], om hun ville massere ham. [Klager 1] syntes ikke, at det var passende, men kunne se, at [Politikeren] lignede en mand i smerter. 'Herregud, det kan jeg da godt gøre', tænkte [Klager 1] og lod sig overtale. [Politikeren] tog sin bluse af, og da han begyndte at tage sine bukser af, vidste [Klager 1] godt, hvad han ville. 'Jeg masserer kun din nakke og dine skuldre'.

[Politikeren] tog ikke sine bukser af, efter at [Klager 1] havde bedt ham om at lade være. [Klager 1] vidste ikke helt, hvordan hun skulle komme ud af situationen, og hun gav ham derfor en kort massage på skuldrene. Da hun er færdig, rykker han sig og vil give [Klager 1] et kort kram som tak. [Klager 1] lod sig kramme af [Politikeren], og kunne mærke, at han holdt lidt fast - ikke ubehageligt. For at få [Politikeren] til at tage hjem sagde [Klager 1]: ' Hør her, [Politikeren], du er træt, og du skal hjem og sove'. (...) [Politikeren] accepterede, at han skulle gå hjem. Da de kom ud i entreen, holdt han ved døren og stirrede ' meget intenst og aggressivt' på [Klager 1], og han sagde: ' Det her, det siger du aldrig til nogen. ' [Klager 1] syntes, at han lignede en, der kunne finde på lidt af hvert.« [Politikeren] var på daværende tidspunkt gift, og han kan ikke huske, at han nogensinde har været hjemme hos [Klager 1]. Og i hvert fald slet ikke i den pågældende weekend, for da var han på en miniferie i Kairo sammen med sin kone.

[Klager 1] fastholder på baggrund af sin kalender, at datoen er korrekt, mens [Politikeren] på sin side kan fremlægge et dokument fra et rejsebureau med en reservation til netop denne weekend. Reservationen er dog ikke i sig selv et bevis for, at rejsen faktisk blev gennemført, og advokaterne må til sidst opgive at få afklaret, om [Politikeren] var i Danmark eller ej. Og uanset hvad kan det i virkeligheden også være ligegyldigt, fastslår hans egen advokat: »Den beskrevne episode må anses som et forsøg på at opnå en romantisk forbindelse og ikke en krænkelse. Således beskriver kvinden, at hun siger nej, og at dette nej blev respekteret.«.

SEMANTIKKEN

[Politikeren] sygemeldte sig med stress i april, efter at han var blevet beskyldt for have intimideret en række kritikere ved at kontakte deres arbejdsgivere eller have truet med at gøre det. Sygemeldingen gav anledning til en større offentlig debat om folketingsmedlemmer, der bare tager sygeorlov, når noget går dem imod.

Af rapporten fremgår det imidlertid, at [Politikeren] under orloven er blevet opereret for et mavesår, som havde bredt sig.

Han får selv det sidste ord i en længere forsvarstale, som er vedlagt rapporten: »Det er ikke nyt og bestemt ingen hemmelighed, at jeg har været sammen med mange kvinder. Jeg elsker kvinder, og jeg elsker kvindeligt selskab. Det er ikke ulovligt at være glad for kvinder og omvendt. Langt de fleste af mine kvindelige bekendtskaber har SELV henvendt sig til mig (som er tilfældet i de her sager), men jeg har ikke sagt nej til enten at mødes med eller være intim med kvinderne, også selvom jeg i flere tilfælde ikke vidste ret meget om dem,« skriver han.

Og så til slut denne bemærkning: »Jeg føler mig dansk, og mine børn er kristent konfirmeret, men jeg er bevidst om mit køn og har nok en anden semantik end danske mænd.«.

Øvrige oplysninger

Weekendavisen bragte i netavisen den 2. september 2021 og i den trykte avis den 3. september 2021 endvidere lederen "Sagen [Politikeren]" med følgende manchete:

"Leder. Sagerne om [Politikeren] befinder sig i den gråzone mellem magt og moral, hvor mange Me-Too-sager befinder sig. Men advokatundersøgelsen viser, at der er svagheder i den måde, processen og domfældelsen er foregået på. "

Af lederen fremgår herudover bl.a.:

”[Politikeren] er hovedpersonen i den hidtil mest opsigtsvækkende sag om seksuelle krænkelser herhjemme. Weekendavisen bringer i denne uge en artikel om den advokatundersøgelse, der var [Partiet]s anledning til at erklære [Politikeren] uønsket som partimedlem. Det gør vi, selvom de kvinder, der har udtalt sig, har gjort det som en del af partiets whistleblowerordning og med løfte om fuld anonymitet. Den anonymitet respekterer vi selvfølgelig, men vi beskriver undersøgelsen og det endda i detaljer, der er uvant for Weekendavisen. Det er der to væsentlige grunde til.

[Politikeren]s eksklusion kom – ifølge [Partiformanden] – som en uundgåelig konsekvens af advokatundersøgelsens afdækning af anklager mod [Politikeren], særligt tre nye sager. Det er i offentlighedens interesse at kende årsagen til en beslutning med så store konsekvenser. Det er den første begrundelse for at afdække undersøgelsen. Den anden er, at advokatundersøgelser er blevet en udbredt metode til at afdække anklager om seksuelle krænkelser. At [Partiet] har sat advokater til at udføre undersøgelsen, giver indtryk af juridisk proces og retssikkerhed, men det kan ikke efterprøves, idet hele processen foregår anonymt og bag lukkede døre. Undersøgelsen forbliver mørklagt, også efter at [Partiformanden] har afsagt sin dom, og kun de involverede kender baggrunden. Undersøgelsen illuderer rigtig retssag med vidner, afhøringer og gennemgang af beviser, men uden offentlig adgang til og kontrol med processen. Det er væsentligt at kaste lys på det omsiggribende retlige fænomen, som advokatundersøgelserne er.

DOM over [Politikeren] fældes ikke i undersøgelsen, der er foretaget af advokatfirmaet [Advokatkontoret]. Der drages heller ingen konklusioner om sagernes alvor. Der gennemgås en række sager, hvor kvinder beskriver deres møde med [Politikeren], som har fundet sted over en årrække.

[...]

OM [Partiet]s motiv kan man sige, at det entydigt handler om partiet selv. Undersøgelsen er foranstaltet for at beskytte partiet selv mod at blive hvirvlet ind i skandalerne. Hensynet til sagens parter fremstår mere tåget. I stedet for at gå seriøst ind i sammenhængen mellem den angivelige forbrydelse og meget håndfaste straf holder partiet en mørklagt advokatundersøgelse op foran sig. Undersøgelsen foregiver, at tingene er foregået juridisk korrekt, men det hele er blandet sammen i en pærevælling: Man har bedt advokater om at tage imod anklager om oplevede krænkelser, der i sagens natur ikke er en klar juridisk kategori. Ingen ved, hvad kriterierne har været for at tage de enkelte sager, deres dokumentation eller såkaldte vidner med i undersøgelsen. Det er helt åbenlyst, at nogle af sagerne slet ikke burde stå i en gennemgang af seksuelle krænkelser, mens advokaterne i andre sager lader væsentlig tvivl stå åbent hen. Det efterlader både flere af kvinderne og [Politikeren] i et mærkværdigt retssikkerhedsmæssigt ingenmandsland.

MORAL og omskiftelige kriterier for magtrelationer er et helt nyt område for stadig flere advokatundersøgelser. Normalt bruges sådanne til at undersøge et kompleks, hvor advokaterne skal påvise, om der er grundlag for at rejse en sag. Efter finanskrisen gjaldt det krakkede bankers bestyrelser. Advokater har undersøgt SKATs udbetaling af refusion af udbytteskat. Andre advokater skal granske legaliteten i minkafliyningerne. Og det var advokater, der konkluderede, at der er juridisk grundlag for at rejse rigsretssag mod Inger Støjberg. Det giver god mening. Advokater er skolet i at undersøge, om handlinger er ansvarspådragende og strafbare. Sådan er det ikke i de fleste MeToo-sager. Her har advokaterne ingen særlige kompetencer. Undersøgelsen kunne lige så godt have været lavet af Kvininfo, journalister eller [Partiet]s egen hr-afdeling. Det sidste havde været mere troværdigt, når partiet alligevel ikke vil fortælle om processen.

OG alligevel bruges advokatundersøgelserne hyppigt – også af andre store institutioner, herunder TV 2 og DR. Man ved ikke, hvem advokaterne egentlig repræsenterer, eller hvad undersøgelses kriterier er. Man foregiver, at der er tale om en uvildig undersøgelse, selvom det er en sandhed med store

modifikationer. Og ingen ved, hvordan advokaterne efterfølgende rådgiver deres opdragsgivere, selvom man må antage, at der finder en rådgivning sted. Det har blot ikke meget med jura at gøre. Det hele er højst uklart eller hemmeligt. Men hvad gør man så?

[...] Men sagen viser også, hvor problematisk en sådan proces kan være. Ikke blot orkestrerer man en slags retssag bag lukkede døre. De institutioner, der bruger advokatundersøgelserne i MeToo-sager, fralægger sig ansvaret for processen og slipper for besværet med at forklare forholdet mellem skyld og straf. På længere sigt er det ikke i nogens interesse at lade en så problematisk retsnorm bide sig fast. ”

[Klager 1], [Klager 2] og [Klager 3]s klage er modtaget i Pressenævnet den 8. oktober 2021.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager 1], [Klager 2] og [Klager 3]s synspunkter

God presseskik

[Klager 1], [Klager 2] og [Klager 3] har anført, at Weekendavisen har handlet i strid med god presseskik i forbindelse med artiklen *”Den hemmelige rapport”* ved at have bragt en særdeles krænkende, delvis offentliggørelse af [Partiet]s fortroligstemplede advokatundersøgelse vedrørende anklager mod [Politikeren] om seksuelle krænkelser og grænseoverskridende adfærd over for bl.a. klagerne.

Om baggrunden for klagen har klagerne oplyst, at de frivilligt deltog i at dele de oplevelser, de har haft med [Politikeren], i forbindelse med, at journalist [Journalist A] fra DR den 2. juli 2021, med artiklen *”Kvinder anklager [Politikeren] for seksuelle krænkelser”* på dr.dk, offentliggjorde sin grundige og dybdegående undersøgelse af [Politikeren]s seriekrænkende adfærd gennem en årrække.

Ligeledes frivilligt deltog klagerne herefter i at tale med de af [Partiet] udpegede undersøgere, [Advokatkontoret] Advokatpartnerselskab, under forudsætning af, at samtalerne kunne foregå i et fortroligt rum, hvor alene [Partiet]s ledelse og [Politikeren] og hans advokat ville få adgang til, i et beskyttet datarum, at kunne læse kvindernes udsagn. I forbindelse med klagen har klagerne henvist til en pressemeddelelse udsendt af [Advokatkontoret] Advokatpartnerselskab, som redegør for rammerne for fortrolighed i forbindelse med undersøgelsen. Af pressemeddelelsen, som blev udsendt den 3. september 2021, fremgår bl.a.:

”Vi har i går konstateret, at Weekendavisen har valgt at offentliggøre en række citater fra det strengt fortrolige bilag A til vores redegørelse af 16. august 2021 til [Partiet] vedrørende beskyldninger om påståede seksuelle krænkelser og overgreb fra [Politikeren]s side.

Redegørelsen består af en generel redegørelse og af et bilag A indeholdende strengt fortrolige oplysninger og i et vist omfang følsomme personoplysninger. Bilag A var og er ikke bestemt til offentliggørelse.

Bilaget indeholder følgende oplysning på side 1:

”Dette bilag A med underbilag indeholder en beskrivelse af de konkrete indberetninger, [Politikeren]s stillingtagen til indberetningerne, referat af vidneforklaringer og indhentet skriftlig dokumentation.

Bilaget og underbilag indeholder strengt fortrolige oplysninger og i et vist omfang følsomme personoplysninger.

Oplysningerne må ikke deles med andre.

Der må ikke downloades oplysninger fra datarummet, ikke tages billeder af skærmen, når dokumenterne er åbne, og adgangen til datarummet må ikke deles med andre."

Bilag A med underbilag findes kun i to fysiske eksemplarer. Det ene er udleveret til [Politikeren] og det andet til hans advokat [Advokaten].

Herudover har nogle få medarbejdere og beslutningstagere hos [Partiet] i en begrænset periode haft adgang til Bilag A med underbilag elektronisk i et datarum kontrolleret af [Advokatkontoret], men uden adgang til download eller print. Ved visning på skærm har der været klart diagonalt vandmærke, der viser navnet på den person, der har haft dokumentet åbnet.

[...]

Vi kan se ud af Weekendavisens billede af bilag A, der ikke har vandmærke, at det må hidrøre fra et af de fysiske eksemplarer.

[...]"

Denne fortrolighed og forventningen om, at oplysningerne aldrig ville kunne læses af andre, gjorde, at kvinderne ønskede at deltage.

Privatlivets fred

Klagerne har anført, at Weekendavisen har krænket deres privatlivs fred ved at have offentliggjort dele af den fortrolige advokatundersøgelse vedrørende [Politikeren], som de har medvirket i.

For ingen af klagerne har det været en let beslutning at offentliggøre dybt intime og meget private oplevelser, der for flere af dem har været af en så voldsom karakter, at det har taget år for dem at komme sig over. Når de alligevel har ønsket at medvirke i DRs dybdegående undersøgelse af [Politikeren]s opførsel, skyldes det, at de derved håbede at kunne sætte en stopper for [Politikeren]s forulempelser fremover. Ligeledes har det været deres ønske at vise egne børn og andre unge vigtigheden af, at man ikke skal finde sig i seksuel chikane, seksuelle overgreb eller grænseoverskridende adfærd. Endelig var det også ud fra et håb om, at offentliggørelsen kunne virke forebyggende i forhold til andre potentielle sex-krænkere.

Derfor kom det som et chok for klagerne, at Weekendavisen valgte at bryde det løfte, kvinderne havde fået om fortrolighed i forbindelse med advokatundersøgelsen. At klagerne oveni ikke har haft mulighed for at gøre indsigelse, berigtige eller kommentere noget af det, der skrives i den stærkt vinklede artikel, har været en voldsom og yderligere krænkende oplevelse. Til illustration af klagernes oplevelse, har de henvist til følgende opslag, som [Klager 2] lagde på Twitter den 3. september 2021:

"I hele den her svære tid er det jeres [Weekendavisens, *Pressenævnet*] publicering, der har rystet mig mest! Det tog mig flere år at stå frem, hvor mange orker at stå frem nu? "

Klagerne har afvist Weekendavisens ansvarshavende chefredaktør, [Chefredaktøren]s begrundelser for at offentliggøre indholdet af den fortrolige undersøgelse; 1) At det er i offentlighedens interesse at kende årsagen til [Partiet]s beslutning om at ekskludere [Politikeren], og 2) At anvendelsen af advoka-

tundersøgelser til at afdække anklager om seksuelle krænkelse er udbredt og giver juridisk proces og retssikkerhed, men at processen ikke kan efterprøves, fordi den i sin helhed foregår bag lukkede døre.

Hertil har klagerne anført, at de ikke har haft mulighed for at kommentere og gendrive de nye oplysninger, der er blevet offentliggjort i den påklagede artikel, samt at disse oplysninger ikke har en karakter, der ændrer på det overordnede billede, der har ført til [Politikeren]s fald som [Partiet] politiker, da artiklen ikke indeholder afgørende, nye oplysninger i sagen. Derved er kriteriet om, at offentliggørelsen af oplysningerne har ”klar almen interesse” ikke opfyldt, ligesom det heller ikke gør sig gældende, at ”den samfundsmæssige interesse klart overstiger den enkeltes krav på beskyttelse”, der måske kunne have retfærdiggjort en offentliggørelse af advokatundersøgelsen. Klagerne har samtidig bemærket, at offentliggørelsen, ud over at have forvoldt klagerne skade, i forhold til fremtidige sager formodentlig har medført, at lysten til at deltage i lignende fortrolige undersøgelser vil være meget ringe.

Klagerne har endvidere anført, at tanken om, at [Politikeren]s retssikkerhed skulle være truet i forbindelse med advokatundersøgelsen, som [Chefredaktøren] har skrevet i sin leder, ”*Sagen [Politikeren]*” bragt den 3. september 2021, virker søgt al den stund, at [Chefredaktøren] ikke selv har gjort sig de store betæneligheder ved at overskride loven ved at offentliggøre en privat og strengt fortrolig undersøgelse, der udstiller de omtalte kvinder. Desuden kan man dårligt tale om retssikkerhed, idet [Politikeren] på intet tidspunkt er blevet frataget sine grundlovssikrede rettigheder eller sine menneskerettigheder til f.eks. at ytre sig eller anlægge sag mod de medvirkende kvinder.

Hertil kommer, at det dårligt kan komme som en overraskelse, at højtprofilerede og offentlige mennesker som [Politikeren] risikerer, at deres krænkelsessager ender i medierne. Det er sket i talrige sager med kendte politikere, og også i erhvervslivet, uden at nogen af disse har klaget over, at deres retssikkerhed har været krænkelse. Man kan blive afskediget af sin arbejdsgiver, når man ikke overholder de etiske retningslinjer, der gælder i organisationen eller i virksomheden. Det er der ikke noget nyt i, ligesom der ikke er noget nyt i, at advokater bruges i mange forskellige sammenhænge i spørgsmål vedrørende HR. Fælles for advokaternes arbejde i forbindelse med undersøgelser af uetiske forhold på en arbejdsplads er, at de undersøgte risikerer at miste deres arbejde, men at de ikke bliver dømt ved en retslig instans, fordi der ikke er tale om en domstol.

Klagerne har samtidig henvist til, at Advokatrådets formand Martin Lavesen og næstformand Charlotte Krarup i Weekendavisen den 10. september 2021, som en kommentar til [Chefredaktøren]s leder af 3. september 2021, bl.a. skrev: ”*Lederen afslører den generelle mangel på viden om, hvad advokatundersøgelser er. En gennemgående problematik er, at advokatundersøgelser sammenlignes med en (straffe)retslig proces, og at der skydes på ”manglerne” på de punkter, hvor den ikke ligner retssagen*”.

I forlængelse af ovenstående synspunkter har klagerne anført, at [Chefredaktøren]s begrundelser for den i artiklen delvise offentliggørelse af advokatundersøgelsen på ingen måde spejles i selve den påklagede artikel, der mest har karakter af sensationspræget tabloidskrift med hensigten at nedtone alvoren i [Politikeren]s handlinger og så tvivl om de medvirkende kvinders motiver og troværdighed. Alt i alt har Weekendavisen ikke haft belæg for sine begrundelser for at bringe uddrag af den fortrolige advokatundersøgelse, og offentliggørelsen har for klagerne virket særdeles krænkende.

Korrekt information, kildekritik, vinkling og forelæggelse

Klagerne har anført, at Weekendavisen i artiklen har bragt lange uddrag fra den fortrolige advokatundersøgelse med oplysninger, der ikke er blevet forsøgt efterprøvet af avisen, og som er udvalgt og vinklet på en sådan måde, at der i artiklen sås tvivl om klagernes troværdighed.

Således er journalist [Journalist B]s gennemgang af advokatundersøgelsen i artiklen stærkt farvet, og den nedtoner alvorsgraden af [Politikeren]s fremfærd. Kildekritikken er helt fraværende til trods for, at de eneste, ifølge pressemeddelelsen fra [Advokatkontoret] [Gengivet ovenfor, *Pressenævnet*], der kan have givet Weekendavisen adgang til advokatundersøgelsen, er [Politikeren] eller hans advokat [Advokaten].

I stedet for at udvise kildekritik har Weekendavisen i artiklen ageret som mikrofonholder for [Politikeren]. Til støtte for deres synspunkt har klagerne henvist til, at journalist [Journalist C] i kronikken *"Efterlyses: Journalistisk etik"*, bragt i Weekendavisen den 10. september 2021, bl.a. skrev: *"Weekendavisens skribent har i interviews efter udgivelsen understreget, at han udlægger rapporten ubearbejdet. Det er ikke rigtigt. Alene ved at skribenten har udvalgt de passager, han har fundet mest væsentlige, sker en bearbejdning. Det er den udvælgelse, der er med til at farve læserens blik på rapporten, kvinderne og processen. Her er det vigtigt at huske, at læseren og offentligheden ikke har adgang til den fulde rapport. Med den magt følger et ansvar. For ved blot at udgive citatmosaik svigter journalisten sin vigtigste opgave: faktatjek, forelæggelse og kontekst."*

Klagerne har anført, at artiklens kritiske vinkel over for dem er tydelig i journalistens beskrivelse af klagernes vidner i advokatundersøgelsen, idet journalisten tilsyneladende ikke mener, at samme beskrivelse gør sig gældende for [Politikeren]s vidner:

"Vidner i gåseøjne, fordi der ikke er tale om førstehandsvidner eller det, som man i retlig forstand forstår som vidner. I rapporten er der typisk tale om veninder eller familiemedlemmer, som kvinderne efterfølgende har fortalt om episoderne."

Inden for juraen benyttes der imidlertid også andenhandsvidner, og det er ikke ualmindeligt, at vidner i en sag netop er familiemedlemmer, venner eller veninder, kollegaer etc. Udsagnet er med andre ord et greb, journalisten benytter, så vidnerne kommer til at fremstå mindre vigtige og mindre troværdige. Dette selvom flere af vidnerne bestrider høje stillinger, og én sågar er tidligere forsvarsminister.

Endvidere er [Politikeren]s og hans advokats udsagn, som ofte er konkluderende og tolkende, ukritisk gengivet i artiklen. Eksempelvis i udsagnet *"Den beskrevne episode må anses som et forsøg på at opnå en romantisk forbindelse og ikke en krænkelse. Således beskriver kvinden, at hun siger nej, og at dette nej bliver respekteret."* Journalist [Journalist D] har i kommentaren *"[Politikeren]sagen: Weekendavisens vinkel – troværdighedens sprækker"*, bragt den 9. september 2021 på pov.international, konstateret, at der *"[...] indgår to spørgsmål fra [Journalist B] i artiklen, og de har mere karakter af opklarende spørgsmål, der giver [Politikeren] mulighed for at uddybe sine argumenter end af egentlig kritisk spørgsmål, der udstiller svaghederne i hans ræsonnement."*

Artiklens brug af stærkt tolkende overskrifter er ligeledes med til at farve forståelsen af [Politikeren]s handlinger og de omtalte kvinder, klagerne, motiver og troværdighed. Eksempelvis med manchetten *"[Politikeren]. Hvad var beslutningsgrundlaget for at afslutte en af den nyere danmarkshistories mest betydningsfulde politiske karrierer?"*, hvorved [Politikeren]s betydning i dansk politik boostes på en måde, de færreste nok kan genkende. Om manchetten har journalist [Journalist D] i sin kommentar den 9.

september 2021 på pov.international bl.a. skrevet "[...] *En diskutabel påstand, som nok kan medvirke til at legitimere offentlighedens vigtighed, men ikke bidrager til den påståede objektivitet.* "

Ligeledes synes artiklens valg af mellemrubrikker at have til hensigt at fremstille klagernes troværdighed som dårlig, at deres motiver er dubiøse, og at *"kvinderne har smurt tykt på"*, som [Politikeren] selv udtrykte det den 8. september 2021, da han var gæst i talkshowet Lippert på TV 2 NEWS. Der er i mellemrubrikkerne således sat fokus på de områder, hvor der kan herske tvivl om klagernes udlægninger. Når den tvivl fremhæves til at være et tema, skrues der op for [Politikeren]s troværdighed og ned for kvindernes.

Det gælder for det første i afsnittet *"Toiletforholdene"*, hvor der sås tvivl om [Klager 2]s beretning, hvor hun oplyser, at [Politikeren] hentede en rulle toiletpapir, som hun kunne tørre hans sperm op med, fra et rum, hun antog var et toilet. Det fremgår, at [Politikeren] nu påstår, at der slet ikke var et toilet. Denne oplysning er aldrig blevet forelagt [Klager 2]. Dette er formentlig, fordi [Advokatkontoret] ikke har fundet det væsentligt, da den ikke rokker ved den ensartede "modus operandi", samtlige kvinder, der ikke kendte hinanden i forvejen eller havde talt sammen, beretter om i advokatundersøgelsen. Når journalisten i den påklagede artikel, i modsætning til [Advokatkontoret], tillægger disse mindre detaljer så stor vægt, kan det undre, at han ikke beder [Politikeren] om at dokumentere sine påstande om det ikke eksisterende toilet. Journalisten giver heller ikke læseren mulighed for at forestille sig, at [Klager 2] kunne antage, at rummet, hvorfra [Politikeren] hentede toiletrullen, men hvor hun ikke kom ind, var et toilet. Journalisten lader i stedet tvivlen om [Klager 2]s udsagn stå alene tilbage.

I afsnittet om [Klager 3], med mellemrubrikken *"Gardinerne"*, tager journalisten [Politikeren]s advokats afvisning af [Klager 3]s tegning af lejligheden for gode varer. Ved end ikke at bede om dokumentation for, hvordan [Politikeren]s lejlighed så ud, da [Klager 3] var på besøg, forspildes muligheden for at forstå, hvordan [Klager 3]s billede af lejlighedens anatomi kunne opstå. Resultatet er, at [Klager 3]s troværdighed lider skade.

I samme afsnit rejses der yderligere tvivl om [Klager 3]s pålidelighed, idet Weekendavisens journalist får det til at fremstå som om, at [Klager 3] har skiftet forklaring undervejs i forløbet. Således citeres [Politikeren]s advokat for følgende:

"[...] og hans advokat bemærker over for undersøgerne fra [Advokatkontoret], at [Klager 3] ([Klager 3]) har skiftet forklaring siden sin medvirken i DR: »Det er bl. a. i forhold til gardinerne, som hun mente, at [Politikeren] trak for, mens [Klager 3] var i lejligheden. Denne del af forklaringen er udgået, efter at [Politikeren] forklarede, at lejligheden ikke havde gardiner. Hun har således til [Advokatkontoret] udeladt forklaringen om gardinet. "

Det er imidlertid ikke korrekt, at [Klager 3] har ændret sin forklaring. Således fremgår det af [Journalist D]s kommentar af 9. september 2021 i POV: *"OPDATERING: [Klager 3] har fortalt POV, at det er forkert, når [Politikeren]s advokat ifølge Weekendavisen hævder, at hun har udeladt det omstridte gardin i sin forklaring til advokatundersøgelsen. POV har set et referat af [Klager 3]s bidrag til advokatundersøgelsen, hvoraf der fremgår at gardinet nævnes: "[Klager 3] [[Klager 3]] husker, at [Politikeren] [[Politikeren]] gik hen til vinduet for at rulle gardinet for. Det var et lille rullegardin. "*

Weekendavisen havde adgang til advokatundersøgelsen og kunne derfor inden offentliggørelsen af den påklagede artikel uden problemer have undersøgt [Politikeren]s advokats påstand, bestridt advokatens udtalelse eller helt have undladt at trykke den urigtige kommentar.

I artiklens afsnit om [Klager 3] lader journalisten endelig [Politikeren] uden forbehold udtale følgende:

”Det fremgår også, at [Politikeren] sår tvivl om [Klager 3]s troværdighed og karakter med oplysningen om, at hun har beskyldt og politianmeldt en tidligere kæreste for overgreb.

Anmeldelsen blev senere trukket tilbage. Ifølge [Politikeren] hjalp han ved den lejlighed [Klager 3]s anklagede kæreste - som arbejdede i samme børnehave som [Politikeren]s søster - med at finde en advokat til at forsvare sig. [Politikeren] opfordrer [Advokatkontoret]advokaterne til at kontakte den pågældende, der »kan bidrage som karaktervidne«, men det er ikke lykkedes [Advokatkontoret] at få fat i ham.”

Klagerne har hertil anført, at journalisten burde have forholdt sig kritisk over for sin kilde, [Politikeren], der utvetydigt har en interesse i at fjerne tilliden til [Klager 3]s beretning. Det er journalistisk sjusk og ganske uvederhæftigt, at [Politikeren]s påstand i sidste ende hverken bliver be- eller afkræftet i artiklen. I den forbindelse har klagerne henvist til, at [Journalist D] i sin kommentar i POV har skrevet følgende ”*Afsnittet bliver entydigt domineret af de elementer, der kan så tvivl om [Klager 3]s troværdighed*”.

I forlængelse af Weekendavisens bemærkninger under sagen for Pressenævnet har [Klager 3] anført, at hun er rystet over avisens undvigende svar vedrørende artiklens omtale af politianmeldelsen mod hendes tidligere kæreste. [Klager 3] har derfor modvilligt måttet rekvirere politiets materiale fra [Årstal 1] vedrørende den i advokatundersøgelsen omtalte sag. Frihedsbrevet har derefter sat sig grundigt ind i sagen og skrevet artiklen ”*Lækket [Politikeren]-rapport: Politijournaler undergraver [Politikeren]s forsvar i Weekendavisens artikel*”, bragt den 8. oktober 2021 på frihedsbrevet.dk, hvoraf følgende bl.a. fremgår:

”[...]

Det står der i journalerne

Politiets dokumenter viser nemlig, hvordan [Klager 3] en sommernat for over 15 år siden endte på hospitalet, efter hun havde været i byen med sin daværende kæreste.

Af skadestuens journaler, som politiet har indhentet, fremgår det, at [Klager 3] ankom med en ambulance klokken 6.50 efter at have ”fået et knytnæveslag direkte på næsen af kæresten”. I journalerne noterer lægen diagnosen ‘skade ved korporlig vold’ og skriver også, at [Klager 3] har været bevidstløs og klager over smerter.

Umiddelbart efter hospitalsbesøget tager [Klager 3] på politistationen. Her møder hun ifølge betjentens notater op kl. 7.44 med ”en del indtørret blod i ansigtet og på halsen, samt på tøjet” og anmelder kæresten for vold.

[...]

Fem dage efter overfaldet og besøget på politistationen forsøger [Klager 3] ganske rigtigt at trække anmeldelsen tilbage, viser aktindsigten i politiets journaler. Men det kunne ikke lade sig gøre.

“Hun var meget bekymret for sin kæreste xxx. Hun var bekymret for, hvad der skulle ske med xxx og hans job, såfremt han blev sigtet for vold. [Klager 3] ville gerne trække sin anmeldelse om vold tilbage. Hun blev forklaret, at det ikke kunne lade sig gøre,” står der i telefonnotatet.

[...]

Sagen slutter med et tiltalefrafald. Det betyder, at anklagemyndigheden vurderede, at kæresten var skyldig i at have udøvet vold, men at der ikke var grundlag for en retssag, idet der “ingen betydelig skade er sket”.

“Jeg kan oplyse, at et tiltalefrafald er en strafferetlig afgørelse, der indebærer, at jeg anser den pågældende for skyldig i det forhold, der er rejst sigtelse for,” skriver anklagemyndigheden i den forbindelse til [Klager 3].

En detalje

Weekendavisen skriver også, at [Politikeren] i undersøgelsesrapporten påstår, at han i forbindelse med [Klager 3]s “beskyldning” om overgreb hjalp ekskæresten med at finde en advokat. Angiveligt kendte [Politikeren] manden gennem sin søster.

“Jeg tror, at [Politikeren] forsøger at skabe et motiv. Som om mine anklager mod ham skulle være en form for hævn,” siger [Klager 3] til påstanden.

Af politiets journaler fremgår det, at ekskæresten *ikke* havde en advokat med til afhøringen. “Afhørte ønskede ingen forsvarer til stedet,” er det noteret.

“Hvis den her historie er [Politikeren]s forsvar, skal det selvfølgelig med i den endelige rapport. Men der er jo også en verden til forskel på, om sådan nogle løgne eller misvisende informationer står i en fortrolig, intern rapport eller til offentlig skue i en landsdækkende avis,” siger [Klager 3].

[...]”

Klagerne har herefter henvist til afsnittet “*ET NEJ*” og anført, at det heri beskrevne møde mellem [Klager 1] og [Politikeren] tilskrives som et “*forsøg på at opnå en romantisk forbindelse og ikke en krænkelse*”. I advokatundersøgelsen har [Klager 1] beskrevet, at mødet kom i stand, fordi hun gerne ville bidrage med sin viden og erfaring til det, der senere blev kendt som [Foreningen] qua sin opvækst i en religiøs sekt, [Trossamfundet]. Mødet var således, som i de andre navngivne kvinders beretninger, af faglig karakter, ifølge [Klager 1].

I artiklen undersøger journalisten aldrig rigtigheden af [Politikeren]s påstand om, at han befandt sig i Kairo i Egypten på det tidspunkt, hvor [Klager 1] har oplyst, at han var på besøg hos hende, hvilket andre medier til gengæld har gjort. Klagerne har samtidig bemærket, at Weekendavisens journalist også let kunne have efterspurgt et bevis for [Politikeren]s påståede rejse til Egypten, bl.a. ved at bede ham om at fremvise det stempel, man altid får i sit pas ved indrejse til Egypten. Samtidig har klagerne undret sig over, om [Politikeren] ville rejse på weekendtur til Egypten på et tidspunkt, hvor Muhammed-krisen var tilspidset, han selv var under PET-beskyttelse, og han den efterfølgende mandag holdt møde med daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen om krisen.

Endelig har Weekendavisen i artiklens sidste afsnit ladet [Politikeren] få det sidste ord og opbygget hans troværdighed ved at fremhæve, at en mulig forestilling om, at [Politikeren] i foråret 2021 tog sygeorlov uden at være syg, er forkert. Samtidig har Weekendavisen i artiklen undladt at omtale, at [Politikeren]s

adfærd tidligere har været dubiøs med bl.a. dokumenterede og erkendte trusler over for mennesker, der diskuterede imod ham.

I forlængelse af ovenstående har klagerne anført, at Weekendavisens journalist derimod på intet tidspunkt i artiklen har fundet anledning til at anføre, at desuagtet eventuelle erindringsforskydninger eller mistolkninger danner kvindernes beskrivelser et samstemmende og ensartet mønster i beskrivelsen af [Politikeren]s grænseoverskridende adfærd, der umuligt kan opstå tilfældigt. Hertil har klagerne bemærket, at kvinderne, der har medvirket i advokatundersøgelsen, ikke kendte og aldrig havde mødt hinanden, da de afgav deres beretninger.

Selv om [Advokatkontoret] og [Partiet] tydeligvis ikke har tillagt eksempelvis gardinerne i [Klager 3]s sag eller toiletforholdene i [Klager 2]s sag så stor vægt, at det har ændret deres opfattelse af [Politikeren]s ageren eller deres tiltro til kvindernes beretninger, har Weekendavisen gjort det stik modsatte. Ved i artiklen at omtale små detaljer, der enten kan afskrives som erindringsforskydninger eller fejlfortolkninger, som ikke besvares af klagerne i undersøgelsen, og som klagerne heller ikke er blevet forelagt inden artiklens offentliggørelse, får Weekendavisen klagerne til at fremstå utroværdige.

Klagerne har herefter anført, at de, med undtagelse af [Klager 3], aldrig haft mulighed for at kommentere de afsnit eller den vinkling, Weekendavisen har valgt at offentliggøre.

[Klager 3] har oplyst, at hun den 24. august 2021 telefonisk blev kontaktet af journalist [Journalist B]. Om opkaldet har klagerne henvist til [Klager 3]s udtalelse herom til artiklen *"Rod i Weekendavisens forsvar af [Politikeren]-artikel"*, som blev bragt i Frihedsbrevet den 9. september 2021. I artiklen udtaler [Klager 3]: *"Journalisten ringede, mens jeg stod i bussen med mit barnebarn, og jeg blev taget fuldstændig med bukserne nede. Jeg var i chok over, at rapporten var lækket og forstod slet ikke journalistens spørgsmål. Netop fordi jeg jo ikke i forvejen var bekendt med [Politikeren]s forklaringer i undersøgelsen. Jeg blev ærlig talt slået helt ud af den"*. [Klager 3] har videre oplyst, at hun, grundet situationen hun befandt sig i på tidspunktet for opkaldet, bad journalisten om at tale videre senere. Dette afviste journalisten, ligesom han undlod at fortælle [Klager 3], at det, hun sagde under den korte telefonsamtale, var til citat. Klagerne undrer sig over, om det kan være almindelig praksis for Weekendavisen at rode op i interviewofres traumatiske oplevelser endda uden at give dem mulighed for at befinde sig et sted, hvor de føler sig trygge nok til eventuelt at ville tale om det.

Forud for offentliggørelsen kontaktede Weekendavisen også [Klager 1] via Facebook Messenger. Over få beskeder, som blev skrevet mellem [Klager 1] og journalisten i løbet af fire dage, indvilligede [Klager 1] i, at journalisten kunne ringe til hende. Der blev imidlertid aldrig skabt forbindelse, og journalisten afsluttede med at skrive, at han ikke behøvede en kommentar fra [Klager 1], som derfor ikke blev forelagt, hvad journalistens henvendelse drejede sig om.

I kontrast hertil har [Politikeren] eller hans advokat, ifølge [Advokatkontoret], lækket rapporten til Weekendavisen, hvor [Politikeren] også har fået mulighed for at stillet op til interview. Således har [Politikeren] fået fuld taletid i Weekendavisen og har endda fået mulighed for at gå i dybden med nogle uddybende spørgsmål. Derved er der, i forhold til Weekendavisens omtale af henholdsvis klagerne og [Politikeren], ubalance i "angreb og svar"-aksen, der følger af de presseetiske regler.

Klagerne har oplyst, at de, i modsætning til såvel [Politikeren] som Weekendavisen, aldrig har set eller hørt hele den fortrolige advokatundersøgelse, men alene har haft adgang til referatet af deres egen samtale, hvorfor de heller ikke har haft mulighed for at kommentere på de i Weekendavisen offentliggjorte, nye oplysninger fra [Politikeren]. Klagerne har anført, at oplysningerne imidlertid var underlagt den presseetiske forelæggelsespligt, eftersom de nye oplysninger, der fremlægges i den påklagede artikel, stiller klagerne i et tvivlsomt skær. Dette skyldes bl.a., at der er klippet i citaterne, så klagerne udsagn forringes, og at klagerne ikke har fået mulighed for at komme med et modsvar til [Politikeren]s angreb.

Under den offentlige debat efter artiklens offentliggørelse har Weekendavisens ansvarshavende chefredaktør forsvaret den manglende forelæggelse med, at avisen ikke kunne kontakte de anonyme kvinder, hvis forklaringer er gengivet i artiklen, hvorfor avisen valgte ikke at kontakte nogen af kvinderne. Klagerne har afvist Weekendavisens argument og anført, dels at Weekendavisen kunne have kontaktet de anonyme kvinder via [Advokatkontoret], dels at der ikke er nogen undskyldning for ikke at kontakte de navngivne kvinder, især fordi kvinderne, som nævnt ovenfor, ikke havde haft adgang til den fulde advokatundersøgelse.

Endvidere er det ikke korrekt, at Weekendavisen ikke kontaktede nogen af de i artiklen omtalte kvinder, da journalisten, som oplyst ovenfor, rent faktisk kontaktede både [Klager 3] og [Klager 1]. Mens [Klager 1] ingenting fik forelagt, har klagerne anført, at journalistens kontakt med [Klager 3] ikke kan betragtes som en tilstrækkelig forelæggelse, da [Klager 3] ikke fik forelagt alle de nye oplysninger, avisen ville bringe, ligesom hun ikke fik en reel mulighed for at give en kommentar.

2.2 Weekendavisens synspunkter

God presseskik

Weekendavisen har afvist at have handlet i strid med god presseskik i forbindelse med artiklen.

Om baggrunden for den påklagede artikel har Weekendavisen henvist til, at den handler om advokatundersøgelsen, som [Partiet] havde bestilt for at afdække omfanget af seksuelle krænkelse, der angiveligt er begået af [Politikeren]. Årsagen var medieomtale i foråret 2021, hvor flere kvinder i artiklen "*Kvinder anklager [Politikeren] for seksuelle krænkelse*" på dr.dk fortalte, at de var blevet seksuelt krænket af [Politikeren]. Det fik [Partiet] til at få advokatfirmaet [Advokatkontoret] til at foretage en fortrolig undersøgelse, hvor kvinder med tilsvarende oplevelser med [Politikeren] kunne henvende sig. Den færdige undersøgelse fik partiformand [Partiformanden] til i august 2021 at erklære [Politikeren] uønsket, hvorfor [Politikeren] forlod partiet. Undersøgelsens resultater blev ikke fremlagt, men [Partiformanden] forklarede, at indholdet i undersøgelsen og en række vidner ikke blot bekræftede de allerede kendte krænkelse, men også skærpede alvoren med nye tilfælde. Weekendavisen kom i besiddelse af advokatundersøgelsen, som er blevet beskrevet i den påklagede artikel af journalist [Journalist B].

Weekendavisen har oplyst, at artiklen gennemgår hovedsageligt de påståede krænkelse og refererer [Politikeren]s forklaringer. Artiklen beskriver de sager og forhold, der ikke allerede var kendt gennem tidligere omtale i medierne, særligt DRs dækning. Artiklen gennemgår tre nye sager, hvor kvinderne er anonymiseret, og den gennemgår de tre kendte sager, hvor undersøgelsen bringer nye detaljer frem. I de tre kendte sager er kvindernes navne nævnt, idet de allerede havde været omtalt i medierne. Fremgangsmåden er valgt, idet det ifølge [Partiformanden] var indholdet af advokatundersøgelsen, der "mere end bekræftede" alvoren i anklagerne mod [Politikeren] og derfor førte til eksklusionen af [Politikeren] fra

partiet. Desuden forklares det i artiklen, hvordan advokatundersøgelsen er skruet sammen, at undersøgelsens vidner repræsenterer både de krænkede kvinder og [Politikeren], og at undersøgelsen hverken tager stilling til parternes påstande eller konkluderer noget om sagernes alvor.

Privatlivets fred

Weekendavisen har anført, at det er i offentlighedens interesse at kende årsagen til [Partiet]s beslutning om at ekskludere [Politikeren]. [Politikeren] er en markant politisk figur, og partiformand [Partiformanden] henviste direkte til en mørklagt undersøgelse, da han ekskluderede ham. Det er i offentlighedens interesse at kende beslutningsgrundlaget for en afgørelse med så store konsekvenser.

Avisen har videre anført, at det ligeledes er i offentlighedens interesse at kaste lys over advokatundersøgelser som instrument i sager om seksuelle krænkelser. Sådanne undersøgelser er stadig mere udbredt, og deres indhold er skjult for offentligheden. For at kunne diskutere det omsiggribende fænomen, må offentligheden kende detaljerne; hvordan behandles parterne, vidnerne, hvordan efterprøves påstande om krænkelser og forsvaret mod påstandene? Weekendavisen ønskede ligeledes med artiklen at give debatten om advokatundersøgelser af denne karakter indholdsmæssig substans. Det forklarede Weekendavisen i lederen "*Sagen [Politikeren]*" [Delvist gengivet under punkt 1, Sagsfremstilling, *Pressenævnet*] i samme udgave som den påklagede artikel. Weekendavisens synspunkt blev uddybet i den følgende uge i artiklen "*Når det mest intime er politisk*", som afstedkom artikler, debatindlæg, tv- og radioudsendelser i både landsdækkende aviser og DR om netop advokatundersøgelsernes kvalitet. Weekendavisen bragte selv en sådan artikel den 9. september 2021: "*I retfærdighedens skær*".

Den meget væsentlige offentlige interesse afspejler sig også i, at den intensive debat om advokatundersøgelser, som udsprang af Weekendavisens artikel, har betydet, at Advokatsamfundet nu har nedsat en arbejdsgruppe, der skal se på klarere rammer for advokatundersøgelser i MeToo-sager, hvilket Advokatsamfundet har oplyst på sin hjemmeside den 8. september 2021.

For at sætte spørgsmålet om offentlighedens interesse yderligere i perspektiv har Weekendavisen henvist til, at Politiken i januar måned bragte en meget omfattende artikel om anklager om angivelige seksuelle krænkelser begået af [Studieværten]. Her blev der refereret detaljeret fra en advokatundersøgelse om ham. Weekendavisen er således ikke den første til at referere indholdet af en advokatundersøgelse om seksuelle krænkelser med henvisning til offentlighedens interesse.

Weekendavisen har herefter anført, at det for avisen ikke forekommer helt klart, på hvilke punkter i den omfattende klage, klagerne mener, at god presseskik er blevet tilsidesat. Til klagerens synspunkt om, at Weekendavisen har valgt at bryde det løfte, kvinderne havde fået om fortrolighed, har avisen anført, at dette ikke er rigtigt. Weekendavisen har ikke afgivet noget løfte til klagerne om fortrolighed, men har offentliggjort oplysninger fra den modtagne advokatundersøgelse, som i allerhøjeste grad er i offentlighedens interesse.

Korrekt information, kildekritik, vinkling og forelæggelse

Weekendavisen har forstået klagen således, at der klages over, at artiklens oplysninger ikke er blevet efterprøvet, og at de ikke blev forelagt for de tre klagere inden offentliggørelsen.

Weekendavisen har hertil anført, at artiklens formål ikke var at gennemføre en journalistisk research om rigtigheden af de anklager, som klagerne har rejst mod [Politikeren] eller [Politikeren]s indsigelse mod klagerne.

Formålet var derimod, som nævnt ovenfor, over for offentligheden at belyse det grundlag, på hvilket [Partiet] valgte at ekskludere [Politikeren]. Grundlaget var netop den advokatundersøgelse, som Weekendavisen var i besiddelse af, og artiklens ærinde og fokus er indholdet af advokatundersøgelsen.

Weekendavisen har anført, at klagen over manglende forelæggelse vender tingene på hovedet og forholdet sig dermed kun til den ene side af sagen: Hele udgangspunktet er jo ikke [Politikeren]s udsagn mod de tre klager. Det er en række, herunder de tre klageres, påstande om, at [Politikeren] har begået krænkelse. Disse påstande beskrives, hvorefter [Politikeren]s svar gengives.

Sagens substans er, at de tre klager stod offentligt frem i DRs artikel den 2. juli 2021 og dér kom med en række belastende anklager mod [Politikeren] for seksuelle krænkelse. I Weekendavisens artikel refereres neutralt [Politikeren]s svar på disse anklager i advokatundersøgelsen, og [Politikeren] har ikke haft adgang til over for Weekendavisen at kommentere på hverken rapporten eller artiklen.

Begge parter er herved kommet til orde, og de presseetiske regler om forelæggelse er herved tilgodeset. Samme fremgangsmåde benyttedes i øvrigt i den ovenfor nævnte artikel i Politiken, hvor anklagerne mod [Studieværten] blev refereret, hvorefter [Studieværten] fik mulighed for at svare på anklagerne. Den eneste forskel er, at Weekendavisens artikel refererer begge parter udsagn fra advokatundersøgelsen, og det afgørende er, at begge parter udsagn er med i artiklen.

Til klagerens ønske om, at Weekendavisen skulle have forelagt dem [Politikeren]s forsvar, har Weekendavisen anført, at avisen i så fald havde bevæget sig ud over advokatundersøgelsen, der var artiklens ærinde. Havde Weekendavisen gjort dette, skulle avisen logisk set også have forelagt [Politikeren] kvindernes svar. Det havde i så fald ikke længere handlet om den advokatundersøgelse, der fik [Partiet] til at ekskludere ham.

Weekendavisen har anført, at avisen, på trods af det ovenfor anførte, valgte at forelægge klageren [Klager 3] oplysningen fra [Politikeren] i rapporten om, at hun tidligere skulle have politianmeldt en ekskæreste for krænkelse. Under samtalen med journalist [Journalist B] bekræftede [Klager 3] oplysningen. [Politikeren]s oplysning i rapporten blev således verificeret, og formålet med journalistens opringning var herved opnået. Under samtalen sagde [Klager 3], at hun gerne ville tale med journalisten senere. Journalisten tilbød, at de kunne tale videre samme aften, hvorefter [Klager 3] svarede, at hun slet ikke ville tale med ham mere.

Weekendavisen har afslutningsvis anført, at avisen af hensyn til almindelig kildebeskyttelse ikke på noget tidspunkt har fortalt, hvem eller hvad der er kilde til artiklen, ej heller hvordan Weekendavisen er kommet i besiddelse af undersøgelsen. Avisen har bemærket, at andre har holdninger til dette spørgsmål, men det er ikke relevant for sagen. Weekendavisen har refereret indholdet i advokatundersøgelsen, fordi det er åbenlyst væsentligt og i offentlighedens interesse.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Anja Lundberg Andersen, Ulrik Holmstrup og Marlene Borst Hansen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 43, at Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. § 34, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i lovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle. Nævnet har således ikke kompetence til at tage stilling til spørgsmål vedrørende lovligheden af, at Weekendavisen i første omgang fik adgang til advokatundersøgelsen om [Politikeren].

Pressenævnet bemærker endvidere, at det følger af medieansvarslovens § 34, at ”*massemediernes indhold og handlemåde*” skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det er således mediet og ikke den enkelte journalist, som er part i Pressenævnets sag.

God presseskik

Privatlivets fred

[Klager 1], [Klager 2] og [Klager 3] har klaget over, at Weekendavisen har krænket deres privatlivs fred ved at have offentliggjort uddrag fra advokatundersøgelsen om [Politikeren], som de har medvirket i.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

Til støtte for klagen har klagerne bl.a. anført, at de medvirkede i advokatundersøgelsen under forudsætning af, at deres forklaringer blev afgivet i fortrolighed. Dette, samt forventningen om, at oplysningerne aldrig ville kunne læses af andre, gjorde, at kvinderne ønskede at deltage. Det har derfor været yderst krænkende for klagerne at se dele af den fortrolige advokatundersøgelse offentliggjort i den påklagede artikel.

Klagerne har bl.a. også anført, at artiklen ikke indeholder afgørende nye oplysninger i sagen om [Partiet]s eksklusion af [Politikeren], hvorfor oplysningerne ikke var af så almen interesse, at det var berettiget at offentliggøre dem.

Heroverfor har Weekendavisen anført, at det er i offentlighedens interesse at kende årsagen til [Partiet]s mørklagte beslutning om at ekskludere [Politikeren], samt at det ligeledes er i offentlighedens interesse at kaste lys over advokatundersøgelser som instrument i sager om seksuelle krænkelser.

På baggrund af sagens oplysninger har Pressenævnet lagt til grund, at klagerne i artiklen ”*Kvinder anklager [Politikeren] for seksuelle krænkelser*”, som blev bragt på dr.dk den 2. juli 2021, første gang fortalte offentligt om de oplevelser, de havde haft med [Politikeren]. I artiklen, hvor de alle optræder med navns nævnelse, har klagerne detaljeret redegjort for, hvordan de mener, [Politikeren] har begået seksuelle krænkelser og overgreb mod dem.

Nævnet har endvidere lagt til grund, at klagerne herefter deltog i [Partiet]s advokatundersøgelse, foretaget af [Advokatkontoret] Advokatpartnerselskab, om anklagerne mod [Politikeren] om seksuelle overgreb og krænkelser, og at [Advokatkontoret] Advokatpartnerselskab i den forbindelse havde foretaget en række tiltag for at sikre fortrolighed omkring undersøgelsen.

Det er Pressenævnets opfattelse, at det som udgangspunkt ikke er i strid med god presseskik at bringe oplysninger, der stammer fra en ellers fortrolig advokatundersøgelse. Det skal imidlertid ske under iagttagelse af de vejledende regler for god presseskik.

Pressenævnet finder på den ene side, at det har almen interesse at diskutere og problematisere anvendelsen af advokatundersøgelser i sager vedrørende beskyldninger om seksuelle krænkelser og overgreb. På den anden side finder nævnet, at dette ikke er tilfældet i den påklagede artikel, som primært indeholder yderst private og krænkende oplysninger, som nævnet har lagt til grund, at klagerne har afgivet som led i advokatundersøgelsen med en forventning om, at alene undersøgelsens parter ville få kendskab til deres udtalelser.

Pressenævnet finder, at det på grund af de offentliggjorte oplysningers meget private karakter, sammenholdt med klagernes forventning om fortrolighed omkring deres udtalelser til advokatundersøgelsen, havde været bedst i overensstemmelse med god presseskik, hvis Weekendavisen havde orienteret klagerne om, at avisen agtede at offentliggøre dele af undersøgelsen. Eftersom klagerne i artiklen på dr.dk den 2. juli 2021 med navns nævnelse offentliggjorde meget private oplysninger fra deres møder med [Politikeren], finder Pressenævnet imidlertid ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at Weekendavisen har handlet i strid med god presseskik ved at have offentliggjort klagernes forklaringer fra den omtalte advokatundersøgelse.

Korrekt information, kildekritik, vinkling og forelæggelse

Klagerne har klaget over, at Weekendavisen i artiklen har bragt uddrag fra advokatundersøgelsen, som ikke er blevet efterprøvet, herunder ved forelæggelse for klagerne, og som er udvalgt og vinklet på en sådan måde, at der i artiklen sås tvivl om klagernes troværdighed.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Det gælder i særlig grad krænkende og skadelige udsagn, jf. punkt A. 1-A. 4

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages.

Pressenævnet har på baggrund af sagens oplysninger lagt til grund, at Weekendavisen i artiklen har bragt uddrag fra den omtalte advokatundersøgelse, som avisen selv har udvalgt. Klagerne har under sagen for Pressenævnet oplyst, at de i forbindelse med advokatundersøgelsen alene fik adgang til at læse et referat af deres egne forklaringer, og at de derfor ikke fik lejlighed til at læse [Politikeren]s bemærkninger hertil. Oplysningen herom er ikke blevet bestridt eller betvivlet af Weekendavisen i forbindelse med pressenævnssagen.

Da Pressenævnet ikke har haft adgang til advokatundersøgelsen i sin helhed, har nævnet ikke mulighed for at tage stilling til, hvorvidt Weekendavisen i artiklen har gengivet et retvisende billede af undersøgelsen.

Nævnet finder, at Weekendavisen i sin udvælgelse og gengivelse af uddragene fra advokatundersøgelsen har fremstillet klagerne på en måde, som kan være skadende, krænkende eller virke agtelsesforringende for dem. Nævnet har lagt vægt på, at artiklen er bygget op således, at klagernes historier omtales i hver sit afsnit, der indledningsvist gengiver klagernes versioner, hvorefter afsnittene afsluttes med [Politikeren]s bemærkninger, som klagerne på tidspunktet for artiklens offentliggørelse ikke var blevet gjort bekendt med. Disse bemærkninger er samtidig præsenteret på en sådan måde, at der for læseren kan sås tvivl om klagernes troværdighed.

Nævnet finder derfor, at Weekendavisen inden offentliggørelsen burde have forelagt [Politikeren]s bemærkninger for klagerne, samt have givet klagerne mulighed for at forholde sig til og kommentere hans meget private oplysninger om dem i den sammenhæng, som oplysningerne ville indgå i artiklen. Da dette ikke skete, udtaler nævnet kritik.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Weekendavisen at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer Weekendavisen.

[underrubrik]

Weekendavisen får kritik for at have offentliggjort dele af en advokatundersøgelse vedrørende en politiker uden forinden at have forelagt krænkende kommentarer for de omtalte kvinder.

[tekst]

Weekendavisen bragte i september måned en artikel, hvori dele af en advokatundersøgelse af anklager mod en politiker om seksuelle overgreb og krænkelser blev offentliggjort.

Tre kvinder, som havde medvirket i advokatundersøgelsen, klagede til Pressenævnet over, at Weekendavisen havde offentliggjort dele af deres forklaringer afgivet i forbindelse med advokatundersøgelsen. Kvinderne klagede også over Weekendavisens vinkling af artiklen, og at de ikke havde fået forelagt artiklens indhold, herunder politikerens bemærkninger til deres forklaringer, inden offentliggørelsen.

Pressenævnet finder, at Weekendavisen i sin udvælgelse og gengivelse af uddragene fra advokatundersøgelsen har fremstillet klagerne på en måde, som kan være skadende, krænkende eller virke agtelsesforringende for dem. Pressenævnet kritiserer derfor Weekendavisen for at have bragt politikerens kommentarer om kvinderne, som vedrører meget private forhold, uden at have givet kvinderne mulighed for at forholde sig hertil inden offentliggørelsen.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

- Den trykte avis

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse.

Offentliggørelse skal ske til illustration af Pressenævnets logo og på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet (Weekendavisen har oplyst, at kritik offentliggøres på en fremtrædende plads i den sektion, hvor artiklen har stået). Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i redaktionelle artikler i mediet.

- Netavisen

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Offentliggørelse skal bestå i en selvstændig artikel med Pressenævnets logo som illustration. Artiklen skal prioriteres, f.eks. med placering på en forside i mindst et døgn efter kritikkens offentliggørelse. Pressenævnets offentliggørelsestekst skal bringes uden reklamer i teksten.

Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af den påklagede artikel, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede artikel har været tilgængelig.

Endelig skal der oprettes et link med teksten ”Pressenævnet har udtalt kritik af artiklen” direkte til nævnets kendelse på www.pressenaevnet.dk ved starten af brødteksten i den påklagede artikel, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i redaktionelle artikler i mediet.

Afgjort den 14. december 2021